

24 iunie: Nașterea sfântului Ioan Botezătorul

Comentariu la Evanghelia zilei, solemnitatea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul. „El a cerut o tăbliță și a scris: «Ioan este numele lui»”. A iubi voința lui Dumnezeu înseamnă și a iubi voința Sa pentru cei dragi nouă, chiar dacă la început nu o înțelegem.

Evanghelie (Lc 1,57-66.80)

Când s-a împlinit timpul pentru Elisabeta ca să nască, a născut un fiu. Când vecinii și rudele ei au auzit că Domnul și-a arătat marea îndurare

față de ea, se bucurau împreună cu ea. În ziua a opta au venit pentru circumcizia copilului și voiau să-i pună numele Zaharia, ca al tatălui său.

Însă, luând cuvântul, mama lui a spus: „Nu, ci se va numi Ioan”. Dar ei i-au zis: „Nu este nimeni dintre rudele tale care să poarte numele acesta”. I-au făcut semne tatălui său cum ar vrea să fie numit. Cerând o tăbliță, a scris: „Ioan este numele lui”. Și toți s-au mirat.

Îndată i s-a deschis gura și i s-a dezlegat limba, iar el vorbea binecuvântându-l pe Dumnezeu. I-a cuprins frica pe toți vecinii și în tot ținutul muntos al Iudeii se povesteau toate aceste lucruri.

Toți cei care le auzeau le păstrau în inima lor, spunând: „Ce va fi oare acest copil?”, pentru că mâna Domnului era cu el.

Copilul creștea și se întărea în duh; el a rămas în pustiu până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

Comentariu la Evanghelie

Printre israeliți, actul de a da un nume era rezervat tatălui copilului. Era o modalitate prin care se recunoștea paternitatea asupra noul-născutului. De aceea, lui Zaharia îi revenea sarcina de a spune care este numele copilului, deși, în acel moment, îi era greu să se exprime, pentru că rămăsese mut din cauza necredinței sale.

Părinții sfântului Ioan Botezătorul recunoșteau că Dumnezeu îi binecuvântase trimițându-le un copil atunci când părea că nu mai aveau niciun motiv să spere. Modul extraordinar în care a venit pe lume le amintea că acel fiu era un dar de la

Domnul. Îngerul îi spusese lui Zaharia că acest copil va aduce multă bucurie nu doar părinților săi, ci și multor persoane: „Vei avea bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui” (Lc 1,14). Sfântul Ioan, acest fiu mult așteptat, avea o misiune pentru întregul popor: „pe mulți dintre fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor” (Lc 1,16).

Elisabeta și Zaharia insistă să-i pună copilului numele indicat de înger. În spatele acestei atitudini putem intui dorința de a-L oferi pe acel copil lui Dumnezeu. Ei nu vor să-și exercite stăpânirea asupra vieții lui și nici nu caută să se afirme prin paternitatea lor. De fapt, Zaharia renunță să-i dea numele său propriu, deși celorlalți li se părea cel mai firesc lucru. Însă, pentru Elisabeta și soțul ei, cel mai important este ca fiul lor să împlinească misiunea pentru care a venit în lume.

După ce Zaharia a scris: „Ioan este numele lui”, limba i s-a dezlegat și a început să-L laude pe Dumnezeu. Este bucuria unui tată generos, care își încredințează fiul în mâinile Domnului și se entuziasmează de misiunea pe care acesta a primit-o.

În părinții sfântului Ioan Botezătorul găsim un exemplu minunat pentru toți părinții. Domnului Îi place să ne bucurăm de darul copiilor. În același timp, ne invită să respectăm și să iubim „numele” pe care El l-a dat fiecărui copil: adică propriul său temperament, talentele și, mai ales, vocația sa. Astfel, părinții devin promotori ai personalității copiilor lor și un mare ajutor pentru ca aceștia să îmbrățișeze misiunea pe care le-a încredințat-o Domnul.

Rodolfo Valdés // Photo: Sandra Seitamaa - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/24-
iunie-nasterea-sfantului-ioan-
botezatorul/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/24-iunie-nasterea-sfantului-ioan-botezatorul/) (16.03.2026)